
Šolsko leto 2013/2014

JURKA BURKA IN MLADE BRIHTE

Cirkulane, junij 2014

KAZALO

UVODNIK	3
PISATELJICA JASNA MARKUŠ	5
OTROCI PIŠEJO IN RIŠEJO	6
INTERVJU	23
VTISI UČENCEV	25
ČARIBARSKI IZRAZOSLOVNI PRIROČNIK	28

Vodja projekta »Jurka Burka«: Marica Zebec

Prispevke zbrali: učenci OŠ Cirkulane - Zavrč.

Urejanje in računalniško oblikovanje: Marjetka Mlakar

Lektoriranje: Marica Zebec

JURKA BURKA IN MLADE BRIHTE

V tem šolskem letu so naši učenci brali zbirko zabavnih domišljjskih zgodbic z naslovom *Jurka Burka in mlade brihte*. V teh zgodbicah nastopajo čisto običajni mulci in frklje z različnimi lastnostmi in problemi ter nadvse neobičajna čaribaba Jurka Burka. V mesecu oktobru smo se odločili za sodelovanje na nagradnem likovno-literarnem natečaju *V čarobni svet* po sledih Jurke Burke. Učenci so brali zgodbe, likovno in literarno ustvarjali ter se zabavali ob Jurkinih

dogodivščinah. V mesecu aprilu, ko praznujejo knjige, so prejeli trije učenci naše šole nagrade za svoje izdelke. Nagrajeni učenci, Lion Kokot, Minea Gabrovec in Ela Obran, so se udeležili podelitve nagrad, ki je potekala 16. aprila v knjižnici v Kamnici, kjer je bila tudi otvoritev razstave nagrajenih izdelkov.

Lik Jurke Burke pa je nasmejal in navdušil staro in mlado tudi na pustni povorki v Cirkulanah. Otroci iz vrtca in učenci šole so se tega dne predstavili z različnimi liki iz zgodbic – pikapolonice, čarovnice Jurke, mlade čarovničke, kavboji, krokodili, bonboni...

V petek, 25. aprila 2014, pa se je Jurka potikala po Cirkulanah in našim učencem zagodla marsikatero »jurkasto«. Res je, tega dne so nas v športni dvorani obiskali ustvarjalci knjižne zbirke *Jurka Burka in mlade brihte*. Pisateljica Jasna Markuš je učencem povedala, kako se ji je »zgodila« Jurka Burka. Odločila se je, da zgodbe zapiše, izda in poišče ilustratorja. To je postal Simon Sanda, ki pa nas na ta dan zaradi nujne zadržanosti ni mogel obiskati. Piko na i pa je dodala čarovnica Jurka Burka – naš knjižni lik, ki je skakala po dvorani, med občinstvom, trdo pristajala na zadnji plati. Prizore iz knjig je pripovedovala tako prisrčno, coprniško, da ni nihče ostal ravnodušen. Zelo nas je nasmejal njen »coprniški« smeh. Lik čaribabe Jurke je odigrala gledališka igralka Mojca Partljič.

Učenci 4.a razreda so pripravili igrico *Žiga, kislá kumarica*. Poželi so bučen aplavz, saj so se zelo potrudili in nas nasmejali. Kdo pa je Žiga? Žiga je knjižni junak, deček, ki je zelo siten, če se stvari ne odvijajo po njegovi volji. Drži se tako kisló, da tudi svojim bližnjim pokvari razpoloženje. Edina, ki je navdušena nad njegovo tečnobo, je čaribaba Jurka, ki ima z njim poseben, nadvse strašen namen. Žiga si z vsemi močmi prizadeva, da ga ne bi uresničila... Kako se zgodba konča, pa si preberite v knjigi *Žiga, kislá kumarica*.

V zbirki knjig o čaribabi Jurki so izšle še naslednje zgodbe: *Čiruli za Sarino srečo*, *Strašni Luka* in *grozni Marko*, *Štiri afne* in *Andrejka*, *Nikova čarobna formula*, *Nikova čarobna formula*, *Velika zmaga Janija Trepetla*, *Majina gromozanska katastrofa*, *Začarana telefona Ive* in *Ane*, *Bogati Jure praznih žepov*.

*Učiteljica in vodja projekta,
Marica Zebec*

KDO JE JURKA BURKA?

Čaribaba Jurka je čarovnica, ki je v tem šolskem letu razveseljevala bralce naše šole. Da so udeleženci branja lahko kvalitetno in poglobljeno opravili naloge, ki si jih je zamislila Jurka, so morali prebrati kar nekaj zgodb, v katerih je čaribaba zagodla »mladim brihtam«.

Bralci so bili nad zgodbami zelo navdušeni, Jurka pa je s svojo ekipo obiskala tudi našo šolo.

Jasna Markuš z učenci naše šole

Zbirka fantastičnih pripovedi je zasnovana kot nanizanka, v kateri nastopajo najstniki in čarovnica. Najstniki se srečujejo s težavami, ki jih poskuša razrešiti pravljичni lik (čaribaba Jurka). Jurka »vdre« v sodobni najstniški svet, povezuje, zaplete in razplete vse zgodbe. Iz zgodb se bralci lahko veliko naučijo, lahko razmišljajo o sebi in svetu, v katerem živimo, seveda pa se ob prigodah knjižnih junakov tudi zabavajo in nasmejijo.

**Knjiga je prijatelj,
ki odkriva tvoje zmožnosti.
Je luč v mraku in zadovoljstvo v samotni;
daje ti in ti ničesar ne jemlje.**

**Knjige so ključ do zaklada modrosti,
knjige so vrata v deželo užitkov,
knjige so steze, ki vodijo navzgor.**

KAKO JE NASTALA ZBIRKA KNJIG O JURKI BURKI?

Pisateljica Jasna je povedala:

Dragi moji knjižni prijatelji,

saj ne vem, kaj naj vam rečem. Tale zadeva z Jurko Burko mi verjetno nikoli ne bo čisto jasna, čeprav sem Jasna.

Nekega mrkega večera, ko sem dolgočaseno strmela v zrak in razmišljala, kaj bi počela, se mi je pred očmi kar naenkrat pojavila prismuknjena čarovniška kreature. Seveda sem se vsiljivke najprej pošteno otepala, toda trma trmasta se sploh ni pustila odgnati. Zabarikadirala se je v moji glavi in tako dolgo žlobudrala in žlobudrala, dokler me ni povsem zapletla v svoje domišljajske mreže. S polnimi ušesi napetih zgodb sem sedla za računalnik in začela natančno zapisovati, kar mi je natrosila.

No, zdaj so njene zgodbe pred vami. Želim vam, da uživete v njihovem branju in se zabavate vsaj pol toliko, kot sem se sama. Pa še to. Če Jurka Burka morda v kratkem obišče koga izmed vas in mu zameša štrene, le brez strahu. S prijaznostjo, z dobro voljo in iskrenostjo jo lahko zmeraj omehčate.

Pozdravček,

Jasna Markuš, pisateljica ne čisto po svoji krivdi

JURKA BURKA V MARIBORU

V bloku v Mariboru je živela deklica Anja. Anja se je vsega bala. V šoli se je bala drugih otrok, hišnika, kuharice... Ko se je vračala domov, je na pločniku zagledala veliko, debelo, staro čarovnico. S tihim glasom jo je vprašala, kdo je in od kod prihaja. Stara gospa ji je odgovorila, da je čarovnica Jurka Burka in da prihaja iz mesta Čira Čara. Anjo je zanimalo, če je prijazna čarovnica. Jurka ji je potrdila, da je zelo prijazna. Povedala ji je, da potuje po svetu in otrokom izpolnjuje želje. Anja je Jurko Burko povabila domov. Nekaj časa sta se pogovarjali. Jurka je Anji rekla, da ji lahko izpolni eno samo željo. Anja si je zaželela, da bi bila neustrašna deklica. Jurka ji je rekla, da ji tega ne more izpolniti, ker je to prevelika želja. Povedala ji je, da lahko uresniči majhne otroške želje. Anja si je potem zaželela, da bi imela prijatelje. Tudi tega ji ni mogla Jurka izpolniti. Razložila ji je, da se mora sama potruditi in si najti prijatelje. Jurka ji je dala idejo. Rekla ji je, naj vsaj en dan poskusi biti v šoli pogumna. Ona ji bo pri tem pomagala. Anja se je odločila, da bo poskusila v šoli vsem pokazati, da je tudi ona pogumna. Zgodil se je čudež. Anja je v šoli dobila prijatelje. Postala je tudi bolj pogumna in samozavestna. Jurki Burki se je zahvalila za pomoč in od tega dne sta postali veliki prijateljici.

Meta TEŽAK, 3.b

*»Soli obilo, sladkorja kilo,
zraven poper in še koper.
Mešaj, da se raztopi,
potem gorčična zrna tri!«*

*»Jurka gori, Jurka doli,
čas zavrti naokoli!
Kdor vate vstopi, poleti,
v dan prihodnji, čiruli!«*

JURKA BURKA

Čarovnica Jurka je bila zelo prijazna čarovnica. Oblečena je bila v črno krilo, rumeno majico in zelen brezrokavnik. Imela je čarobno paličico iz vinske trte, s katero je čarala. Včasih je bila tudi nagajiva in je otrokom kaj ušpičila. Izpolnila jim je vse želje. Prevoznega sredstva ni imela. S čarobnimi besedami čiruli čaruli je odšla, kamorkoli si je zaželela. In ni je bilo več.

Benjamin KOKOT, 3.b

JURKA BURKA

Jurka je čarovnica. S sedlom, na katerem sedi, leti po širnem svetu. Oblečena je v črno krilo, zelen jopič, lase ima vijolične. Je prijazna in tudi nagajiva. Otrokom zelo rada priskoči na pomoč in jim pomaga reševati težave. Želje izpolnjuje s trtno vejico. Največkrat je nasmejana in nikoli žalostna. Vesela je, ker ima veliko prijateljev.

Zala KELC, 3.b

JURKA BURKA - IZGUBLJENA HIŠICA

Nekoč je živela čarovnica Jurka Burka. Imela je svojo hišo, ki je bila nekaj posebnega. Zgrajena je bila iz oglja. Nekega dne je izgubila svoje sedlo s krmilom in ni našla poti domov. Čarovnica je bila žalostna. Po gozdu je hodila noč in dan, pogrešati je začela tudi svoje prijatelje. Ko je bila žejna, je v potoku popila malo vode in postala je že boljše volje. Sredi gozda se je usedla na štor in razmišljala, kaj naj naredi. Hodila je še en dan in noč, ko je zagledala majhno leseno hišico. Potrkala je in vprašala, če lahko prenoči, saj je od poti že zelo utrujena. V tej hiši so živeli prijazni ljudje, zato je lahko prespala. Naslednji dan je nadaljevala pot po gozdu. Srce ji je kar poskočilo, ko je prepoznala smreke v bližini svojega doma. Našla je svojo hiško. Bila je srečna, kot še nikoli doslej.

Lana BORAK, 3.b

*»Jurka gori, Jurka doli,
nered počisti naokoli,
da blešči se in diši,
vsak kotichek, čiruli!«*

*»Če kaj te muči, če si v stiski,
ne odlašaj, kar povej!
Naj kdo izkušen ti pomaga
iz zagate spet naprej!«*

ZALJUBLJENI MARKO

Nekega dne je v šolo prišel fant po imenu Marko. Tega dne je prišla v šolo tudi nova učenka. Marko se je v njo takoj zaljubil. Te skrivnosti ni mogel zadržati zase. Vsem prijateljem je povedal, da ima rad novo učenko. Prijatelji so to povedali drugim na šoli in tako so vsi poznali Markovo skrivnost. Tudi nova učenka je zvedela, da je Marko v njo zaljubljen. Marko je ves čas mislil le na njo. Ni zbral poguma, da bi ji povedal, da jo ima rad. Ni vedel, da že tudi ona pozna njegovo skrivnost. Nekega dne je na poti domov srečal Jurko Burko. Povedala mu je, da ve za njegovo zaljubljenost. Obljubila mu je pomoč. Rekla je, da je potrebno samo malo začarati čiruli čaruli in bo vse urejeno. Povedala mu je nekaj idej, kako naj sošolki pove, da jo ima rad. Naslednje jutro je dal svoji sošolki čokolado in ji rekel, da mu je zelo všeč. Tudi on je bil všeč njej in dala mu je poljub na lička. Marko se je v mislih zahvalil Jurki Burki.

Lion KOKOT, 3.b

NUŠA JE V ŠOLI NAJBOLJŠA

Nekoč je v nekem kraju živela Jurka Burka. Potepala se je po gozdu in tam srečala deklico. Čarovnica jo je vprašala: »Kako ti je ime? Zakaj hodiš sama po gozdu?«

»Nuša mi je ime, pomoč potrebujem,« ji je odgovorila deklica.

»No povej, mogoče ti pa lahko pomagam,« ji je odgovorila Jurka Burka.

Nuša je rekla: »V šoli dobivam same trojke in starši me zato ves čas pošiljajo v sobo, naj se učim.«

»Če lahko pridem k tebi prespat, bova poskusili rešiti tvojo težavo,« je rekla Jurka Burka. Nuša se je z njo takoj strinjala in odpravili sta se k njej domov. Bil je že večer in odpravili sta se spat. Zjutraj ju je zbudilo sonce. Hitro sta se umili, oblekli, pojedli zajtrk in se odpravili v šolo. Nuša si je pripravila stvari za učno uro. V razred je prišla učiteljica. V roki je držala učne liste. Ko je Nuša začela pisati, je Jurka Burka s čarobno palico zamahnila po zraku. Nuša je vse znala in dobila odlično oceno. Doma je očetu in mami povedala, da je v šoli dobila petico. Bila sta zelo vesela. Tako je Nuša začela v šoli dobivati same lepe ocene, postala je srečna in vesela deklica.

Sara TEŽAK, 3.b

JURKA BURKA

Jurka je bila prijazna čarovnica. Ljudem je rada pomagala reševati težave. Na glavi je imela črn klobuk, obuta je bila v črne škornje, nosila je zelen zakrpan suknjič in veliko črno krilo. Za čaranje je uporabljala trtno vejico. Jurka ni bila nikoli nesramna ali hudobna, včasih je bila le nagajiva. Najraje je pomagala otrokom, saj jih je imela zelo rada. Vsakemu otroku je izpolnila eno željo. Tako so bili vsi veseli.

Andreas PUNČEC, 3.b

ŠTIRI AFNE IN ANDREJKA

Nekega dne so v vas prišla štiri dekleta. Takoj sem vedela, da z njimi ne bom nikoli prijateljica. Naslednji dan sem v šoli na tabli opazila prilepljeno mojo sliko. Nisem vedela, kje so jo dobile. Na sliko so napisale nekaj »grdih« besed. Vsi so se mi smejali. Stekla sem na stranišče in tudi tam videla moje slike. Doma mi starši niso verjeli, kaj se mi dogaja. Štiri afne, tako smo jim namreč govorili, so se delale nedolžne. Rekle so, da nimajo nič s tem. Pri športni vzgoji so mi skrile opremo in mi raztrgale hlače. Naslednji dan so mi skrile šolsko torbo. Ko sem čakala avtobus, so me žalile in se iz mene norčevale. To je slišala tudi gospa, ki je živela blizu avtobusne postaje. Gospa je »afnam« rekla, da se naj nehajo norčevati iz mene. Zagrozila jim je, da jim bo v nasprotnem primeru odrezala lase. Deklice so rekle, da je gospa čudakinja. Nehale so me žaliti in odšle v stran. Od takrat naprej sem imela mir, s staro gospo pa sva dobri prijateljici. Večkrat sem bila pri njej na obisku. Na stenah sem opazila veliko čudnih slik, na policah je imela stvari, za katere nisem vedela, čemu so namenjene. Imela je tudi metlo, ki sama pometata. Pri njej sem ponavadi čutila nenavaden strah. Čez nekaj časa mi je zaupala, da je čarovnica. Bilo mi je vseeno, saj je bila do mene vedno prijazna. Spoznala sem, da mi bo v stiski vedno pomagala, zato sem jo imela rada.

Manuela RIHTARIČ, 6.a

Knjige so najbolj tihe in trajne prijateljice, so najbolj dosegljive in najbolj modre svetovalke ter najbolj potrpežljive učiteljice.

ŠTIRI AFNE IN ANDREJKA

Zgodba Štiri afne in Andrejka govori o deklici Andrejki, ki se ne zna postaviti po robu štirim dekletom iz športnega društva, ki se iz nje norčujejo. Andrejka je zaradi tega zelo nesrečna. Vsak četrtek hodi v telovadnico na plesne vaje. Sara, Živa, Nina in Eva se norčujejo iz Andrejke in je ne sprejmejo v svojo družbo. Nihče ne opazi, kaj se ji dogaja, sama pa tega nikomur ne pove. Po plesnih vajah hodijo vse deklice na isti avtobus. Andrejko je vedno strah, kaj se ji bo na poti na avtobusno postajo dogajalo.

Neki večer pa se zgodi nekaj čudnega oziroma nenavadnega. Na avtobusni postaji stoji stara ženica. Deklice —štiri afne – se začnejo norčevati iz nje. To staro gospo zelo razjezi in raztogoti. . Pove jim, da je čaribaba - Jurka Burka. Takrat se deklice začnejo še bolj smejeti in krohotati. Jurka Burka najprej pomisli, da so te deklice mlade čarovničke, ki so pobegnile. Ker tako grdo govorijo, jim potisne v usta žvečilke čistilke. Andrejka ostane takšna kot prej, saj ni uporabljala grdih besed. Ostala dekleta pa so preizkusila čarovničin gnev na svoji koži. Na srečo je vse to opazoval fant Matej, ki se mu niti sanjalo ni, kako grdo so se dekleta obnašala do Andrejke. Jurki Burki je razložil, da so to deklice, ki jih pozna in tako jih je Jurka Burka izpustila. Štiri afne so spoznale, kako grdo so se obnašale do Andrejke in tega več niso počele.

Vsakemu izmed nas se kdaj zgodi, da se kdo iz nas norčuje. Takrat smo prizadeti in osamljeni. Tudi meni se je zgodilo nekaj podobnega.

Dogajalo se je lani, v petem razredu. Tri moje sošolke bi lahko poimenovala tri afne. Bile smo dobre prijateljice, a lani se je nekaj spremenilo. Sošolke so se začele iz mene norčevati. Nisem vedela, kako se naj branim. Pri pouku smo velikokrat delali v skupinah po štirje učenci. V razredu nas je osem deklic in jaz sem bila v skupini s tremi afnami. Tega si nisem več želela, zato me je učiteljica nekega dne vprašala, zakaj ne. Povedala sem ji, da so sošolke tiste, ker me ne marajo. Sošolke pa so trdile, da to ni res, in da si nekaj samo izmišljujem. Tako sem ostala v skupini z njimi še naprej. Ko smo začele z delom, so me odrinile in zavijale z očmi. Na vprašanja sem tako odgovarjala kar sama. To je trajalo kar nekaj časa. Počutila sem se odrinjeno, osamljeno. Bila sem zelo razočarana nad svojimi bivšimi prijateljicami. Enak odnos do mene so imele tudi zjutraj, ko sem prišla v šolo. Obnašale so se, kot da me ni, kot da sem megla. Slišala sem jih, ko so se pogovarjale o meni, kako sem oblečena, kakšne uhane imam... Učiteljici so zatrjevale, da niso nič krive, da si jaz stvari izmišljujem. Večkrat sem hotela učiteljici povedati, kaj se dogaja, vendar nisem zbrala poguma. Nekega dne pa se je ena od »afen« spametovala in se skregala z njihovo vodjo. Drugi dve sošolki sta se takoj začeli drugače obnašati do mene. Zdaj nisem vedela, komu naj se pridružim, kateri od njih naj verjamem. Bala sem se, da so se zopet dogovorile, kako me bodo prizadele in se mi posmehovale. Na koncu smo se spoprijateljile dve od treh afen in jaz. Nekega dne smo spet delali v skupinah. S sošolko, vodjo afen, smo naredile tako, kot je prej ona z mano. Učiteljica je opazila, da smo sošolko odrinile iz skupine. Vprašala me je, kako bi se jaz počutila, če bi meni kdo storil kaj takšnega. Šlo mi je na jok. Povedala sem ji, da je ona to počela z mano, in da tega nikoli nikomur nisem povedala. Učiteljica je rekla, naj sošolko sprejmemo v skupino in naj se ne kregamo. A skregane smo ostale vse do konca petega razreda. Med počitnicami smo se srečale v Termah in spoznale smo, da se pogrešamo. Zopet smo postale prijateljice, kar me je zelo razveselilo.

Če bi zbirko zgodb o Jurki Burki in mladih brihtah prej spoznala, se mi mogoče to ne bi dogajalo. Mojim sošolkam, afnam, bi dala v usta žvečilke čistilke, da bi jim malo uredila besedni zaklad. Začarala bi slona velikana z dooooooolgim rilcem in bi jih pošteno stuširal. Verjemite, da bi se afne hitro spremenile v prijazne deklice, ki govorijo same lepe besede. Na srečo pa teh dveh pripomočkov nisem potrebovala, saj sem s sošolkami našo težavo rešila na mirnejši način. Še danes se velikokrat spomnim, kako hudo mi je bilo in se poskušam čim bolj izogibati prepirom.

Mateja GOLC, 6.a

ČIRULI ZA SARINO SREČO

Sara po ulici se sprehaja,
v kupu snega klobuk zagleda.

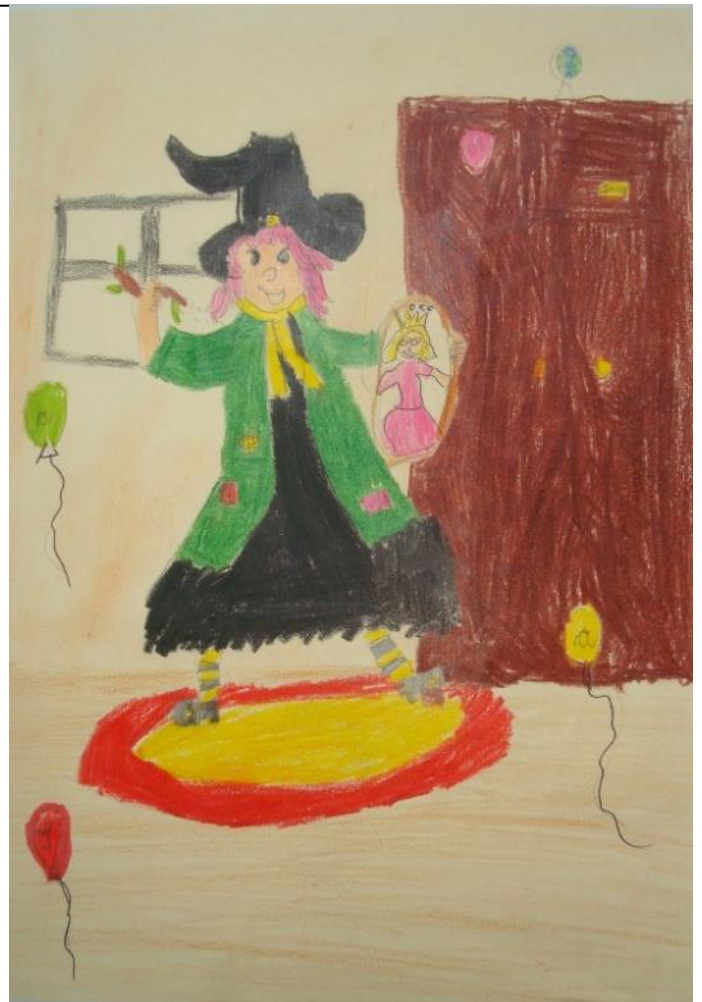
Iz snega čarovnica skoči,
Sari se zahvali,
ob čaju zblížata se doma.

Na pustnem plesu
bi Sara najlepša rada bila.
V princesko jo začara
Jurka Burka čarovnica.

Ko skozi ogledalo gre,
v prelepi dvorani znajde se.
Ker nikomur povšeči ni,
takoj nazaj vrne se.

Bo raje čebelica Maja,
nagrado pa Tadeju
raje bo dala.

Karolina MAJHEN, 6.a

JURKA BURKA

Jurka Burka vesela je čarovnica,
leta vsepovsod, pomete vse slabo,
vedno vesela je povsod.

Pametna in brihtna je,
vedno te kaj nauči,
pride na pomoč,
če komu kaj zalomi se.

Peter KELC, 6.a

VELIKA ZMAGA JANIJA TREPETLA

Knjiga Velika zmaga Janija Trepetla me je zelo navdušila in prevzela. Prebral sem jo v rekordnem času.

Janija je mučila ena velika nadloga, ki jo ima veliko učencev in sicer trema pred javnim nastopanjem. Jani je bil odličen učenec, pripravljal je zelo dobre referate. Ko se je znašel pred tablo in bi moral predstaviti izbrano temo sošolcem, ni mogel izgovoriti niti ene besede. Predstavljal si je same grozne stvari in začel se je zelo potiti. Zaradi tega so se mu sošolci smejali in mu govorili, da je strahopetec.

Nekega dne je pripravljal referat o Aleksandru Velikem. Ker ga je nastopanja postalo zelo strah, se je odločil, da bo pobegnil k stricu v Nemčijo. Pripravil je potovalko z najnujnejšimi stvarmi in se odpravil na železniško postajo. Tam pa se je zanj začela prava dogodivščina. Spoznal je čarovnico Jurko Burko, ki je lovila nevidnega bika po imenu Torko. Jani je Burki pomagal najti bika, saj si je zelo želel dobiti vstopnico za vlak. Bika je privabil s šopom peteršilja, skočil nanj in ga zgrabil za roge. Ko je Jani lovil bika, je premagal strah. Jurka Burka je bila vesela, da je končno našla Torka in se bo lahko z njim udeležila tekmovanja. Jurka Burka je spoznala, da ji je bikec pobegnil zaradi enake težave kot jo je imel Jani. Tudi Torka je bilo zelo strah nastopati. Jani se je odločil, da se bo vrnil domov. Naslednji dan se je z nastopom pred sošolci odlično odrezal. Poslušali so ga z odprtimi usti in niso mogli verjeti, da pred njimi res stoji Jani, tisti Jani, ki ni izustil niti besede. Od tistega dne je za njih postal junak in ne strahopetec.

Večkrat razmišljam, kaj bi storil jaz, če bi se znašel v takem položaju kot Jani. Prebral bi veliko knjig, ki govorijo o premagovanju treme. Doma bi za starše in sorodnike pripravil lutkovno predstavo. Potem bi verjetno izgubil tremo pred nastopi in bi mi bilo lažje tudi v šoli. Nekoliko treme pred nastopi imam tudi jaz. Zbrati moram vse moči, da opravim nastop. Doma se postavim pred ogledalo in nastopam. Snov pogosto predstavim tudi staršem. Vedno me spodbujajo in me prepričujejo, da bom tudi v šoli uspešen. Z veliko napora mi uspe in takrat sem zelo ponosen nase. Podobno rešitev treme bi svetoval tudi sošolcu. Če mu to ne bi pomagalo, bi zaprosil za pomoč še koga drugega, mogoče šolsko svetovalno delavko. Po prebrani zgodbi o Janiju sem veliko razmišljal. Jani se je zaradi svoje težave odločil, da pobegne od doma in odide v Nemčijo. Za takšen korak moraš biti kar pogumen. Jaz tega ne bi naredil, saj sem še premlad, da bi lahko potoval sam. Jani se je v zgodbi pravočasno vrnil domov, tako da starši sploh niso vedeli za njegovo dogodivščino na železniški postaji. Janija vidim kot dobrega, pozitivnega fanta, ki ima težavo s tremo pred tablo. Je pa s pomočjo čarovnice Jurke Burke postal pogumen, celo predrzen fant. Včasih me domišljija ponese v svet, v katerem se srečam z Jurko Burko. Dogodivščine z njo so vedno zanimive in takrat pozabim na vsakdanje težave.

Ob Jurki Burki sem sproščen in komaj čakam, kaj bo zopet »ušpičila«. Zgodbe o Jurki Burki in mladih brihtah so me zelo navdušile, zato bom prebral kar vse. Pa še vas povabim na potovanje z Jurko, ne bo vam žal.

Nino KOKOL, 6.a

*Učenec modrosti mora imeti veliko
in pogumno srce,
saj je potovanje težko in dolgo.*

*Cilj vzgoje je v tem,
da daš telesu in duši vso lepoto
in popolnost,
ki jo more imeti.*

*Ne jemlji znanja kot okvir, v katerega
bodo ujete tvoje misli, pač pa kot
ploščad, s katere bo poletela tvoja
domišljija.*

Andrejka je bila navijačica. Štiri deklice, Lara, Živa, Eva in Nina, so se iz nje vsak dan norčevale. Najraje se jim je umaknila. Nekega večera, ko so čakale na avtobus, se je na postaji pojavil gost dim. Ena od njih je planila v smeh in rekla, da vse skupaj zgleda tako, kot da bi v mesto prišla čarovnica. In res, v dimu je stala čarovnica z vijoličnimi lasmi. Predstavila se je za Jurko Burko. Čarovnica je najprej mislila, da so te deklice mlade »čarovničke«, ki so pobegnile iz vasi. Do njih je bila zelo stroga. To dogajanje je izza drevesa opazoval neki fant. Videl je, kako je Jurka Burka deklicam pobrala telefone in jim v usta stlačila žvečilke čistilke. Dejala jim je, da jim bodo te žvečilke čistilke iz jezičkov pobrale vse grde besede. Deklice so se kremžile, saj so žvečilke bile zelo nagravnje. Jurka jim je rekla, da jih še čaka zadnja preizkušnja in jim pokazala metle. Fant je hitro ugotovil, da mora deklice rešiti pred čarovnico. To je tudi storil. Čarovnica se je opravičila za njeno zmoto in spet na sedlu odletela bogve kam.

Andreja ŠTUMBERGER, 6.a

ČAROVNICA IN MOJ KLAVIRSKI NASTOP

Sem Minea, stara 11 let. Hodim v Osnovno šolo Cirkulane-Zavrč. Igram klavir in ne boste verjeli, kaj vam bom zdaj izdala. Zelo strah me je nastopanja in klavirskih tekmovanj. Povedala vam bom svojo zgodbo, kako sem premagala strah in tremo.

Nekega jutra sem se vstala in moj dan se je začel čisto običajno. Najprej sem odtavala v kopalnico, se oblekla, nekaj na hitro pojedla, si umila zobe in stekla na avtobusno postajo. Ob prihodu v šolo sem se takoj odpravila v razred in pripravila šolske potrebščine za pouk. Bila sem tiho in z nobeno sošolko se nisem pogovarjala. V želodcu me je črvičilo, šlo mi je na bruhanje. Takoj sem vedela, da so to prvi znaki strahu, saj sem imela tega dne popoldan nastop v glasbeni šoli. Že zjutraj sem se spraševala, kako bom zmogla odigrati valček. Ko je v razred vstopila učiteljica, smo ji zaželeli dobro jutro. Ves čas pouka sem bila z mislimi na svojem nastopu. Po pouku sem se takoj odpravila domov. Naredila sem domačo nalogo, nato sva se z dedkom odpeljala v glasbeno šolo. V mislih sem poskušala odigrati Pomladni valček. Dedek me je spodbujal in prepričeval, naj me ne bo strah, saj sem veliko vadila in valček znam dobro zaigrati. Bila sem tako vznemirjena, da sem se zaprla na stranišče in si začela gristi nohte. V glavi sem imela pravo »nevihto«. Videla sem se, kako sedim za klavirjem in me prsti ne ubogajo. Že sem mislila, da je najbolje zaigrati slabost in dedka prepričati, da se odpraviva nazaj domov. Kar naenkrat se je v moji domišljiji pojavila neka gospa, ki je bila na pogled zelo smešna, da ne rečem nerodna. Imela je rožnate lase, oblečena je bila v črno šotorsko krilo, zakrpan suknjič, na glavi je imela črn klobuk, za katerim je bila zataknjena vejica vinske trte. V roki je držala majhen mošnjiček. Ko je začela govoriti in se pogovarjati z mano, sem se zelo ustrašila. Rekla mi je, naj me ne bo strah, in da mi noče nič hudega. Nato je še dodala, da mi bo pomagala premagati strah pred nastopanjem. Začudeno sem jo gledala in si mislila, da meni ne more nihče pomagati. Končno se mi je predstavila. Rekla je, da je čarovnica Jurka Burka in da rada pomaga mladim »brihtam« pri vseh mogočih težavah. Dodala je še, da ve za mojo težavo in jo bova tudi uspešno rešili. Nekaj je zakrilila po zraku, izrekla nekaj čudnih besed in v tistem trenutku se mi je zazdelo, da me je začarala. Poskušala sem ji odgovoriti, da me je res strah nastopanja na koncertih, in da si ne morem pomagati, a nisem mogla spregovoriti niti besede. »No, zato pa sem jaz tukaj, da ti pomagam,« je rekla. Nato je še dodala: »Ups, moram se odčarati iz tvoje glave.« Naredilo je »blink« in že mi je stala pred očmi. Začela mi je pripovedovati svojo zgodbo iz otroštva. Tudi njo je bilo strah, vendar njen strah je bil drugačen od mojega. Rekla je: »Poglej, to sem jaz, ko sem bila stara 11 let. Takšna deklica sem bila kot si ti danes. Grozno sem se bala dreves. Da, prav slišiš, strah me je bilo dreves. Ha, ha, mamó je zelo skrbelo zame. Mislila je, da imam kakšno neozdravljivo bolezen. Bila sem pri zdravniku, ki je ugotovil, da sem popolnoma zdrava. Spraševali so me, kako se počutim, če mi je kdo kaj hudega naredil, jaz pa sem bila samo tiho. Nisem upala priznati, česa me je strah. Po nekaj letih sem le povedala, kaj me muči. Vsi so me spraševali, zakaj me je strah dreves. Odgovora na to nisem poznala. Veš, pri nas zrastejo drevesa tudi do 50 metrov visoko in te njihove višine me je bilo zelo strah. »No, sedaj pa že pretiravam, vrniva se k tebi.« Gledala sem jo z odprtimi usti in šele, ko je začela mešati neko pijačo, sem se zavedla, da je z mano resnična čarovnica. Nekoliko drugačna čarovnica, kot sem jih bila vajena v pravljicah. Počutila sem se prav nerodno, saj še nisem izustila nobene besede.

Jurka Burka je rekla, da moram spiti požirek čarodejne pijače in si nekaj zaželeti. Kaj mislite, kaj sem si zaželela? Ja, seveda, kaj pa drugega. Zaželela sem si, da ne bi imela več treme, da bi bili moji nastopi brezhibni. Pijača je kar izginila, čarovnica pa je vzkliknila: »SUPER!« Iz žepa je potegnila list papirja in si nekaj zapisovala. Rekla mi je, naj zaigram Mozartovo skladbo. Odgovorila sem ji, da Mozarta še ne poznam. V roke mi je dala note in vztrajala, da zaigram skladbo. Vdala sem se, se usedla za klavir in začela igrati. Vau, nisem mogla verjeti. Moji prsti so se z lahkoto premikali po tipkah in igrala sem brez treme in strahu, da mi ne bo šlo. Nekajkrat sem se tudi zmotila, a se nisem ustavila. »BRAVO!!!! BRAVO!!! BRAVO!« je kričala in skakala v zrak od navdušenja. Rekla sem ji, da sem nekaj taktov igrala narobe in da me ni potrebno tako hvaliti. »Vem, pa to ni nič hudega, sedaj pa še zaigraj Pomladni valček,« je rekla. Začela sem igrati in igrala brez napake. »BRAVO!!!! BRAVO!!! BRAVO!!!!« se je drla na ves glas. Zaigrala sem še enkrat, vendar sem se nekajkrat zmotila. Razočarana nad sabo sem ji rekla, da mi ni šlo najbolje. »Poslušaj moj nasvet. Če se zmotiš, kar pogumno igray naprej. Videla boš, da bodo kljub vsemu navdušeni nad tvojim igranjem,« je še rekla in izginila bogve kam.

Klicala sem jo, naj ostane z mano in da bi jo rada še kaj vprašala, vendar se več ni prikazala. Kar naenkrat sem se zavedla, da me verjetno dedek že išče, in da bo skoraj na vrsti moj nastop. Pogumno sem stopila v dvorano in počakala, da sem bila na vrsti. Valček sem zaigrala brez napake, brez strahu in treme pred nastopanjem. »Hvala čarovnica, nikoli te ne bom pozabila,« sem tiho zašepetala. Prepričana sem, da me je slišala. Še bolj pa sem prepričana, da je kot nevidna čarovnica stala ob meni in držala pesti, da bi mi uspelo.

Minea GABROVEC, 6.b

JURKA BURKA

Jaz sem Jurka Burka,
nosim zeleni suknjič,
črne hlače in vijolične lase.

S svojo metlo letim do zvezd,
planetov, lune,
pa tudi k tebi,
če to želiš.

Bernarda LETONJA, 6.a

JURKA BURKA

Jurka Burka je
prijaznega srca,
jurka Burka čara
ves dan.

Ko pa pride nesreča,
pa pomaga vsem,
ker je prijaznega srca.

Iva PETROVIČ, 6.a

*»Divja mačka, krščen rep,
moja vraža, tvoj ukrep!
Naj ne javka, naj ne krili,
le kot miška tiho cvili.«*

*»Jurka gori, Jurka doli,
sod obrni naokoli!
Naj v kotel kis se izcedi
do zadnje kaplje, čiruli!«*

ALSTARKE PRIPOVEDUJEJO

Te alstarke so bile last neke deklice s pegastim nosom in temnimi lasmi. Bila je stara 12 let, tako kot jaz. Zelo rada jih je nosila. Podarila ji jih je Jurka Burka, tako kot meni. Ker je ta deklica z desno nogo vedno udarjala v pločnik, je desna peta na teh mojih supergah oguljena. So zelo izrazito fluorescentno-roza barve, a so že malo sprane. Zelo jih imam rada, ker so lepe in imajo dušo. Ko jih nosim, kar čutim, kako pločnik udarja v mojo desno peto.

Nekega dne sva z mojo sestrično Ano šli nakupovat. Do mene je prišlo dekle, staro kakšnih 18 let in mi reklo: »Ti imaš moje alstarke!« Začudeno sem jo pogledala in ji odvrnila, da mi jih je dala za rojstni dan prijateljica Jurka. Dekle se je zasmejala in dejalo, da jih je tudi njej za 12. rojstni dan podarila Jurka. Z Ano sva jo povabili na pijačo. Sedele smo v lokalu in dekle je povedalo, da ji je ime Tanja. Rekla mi je: »Vidiš desno peto? Odrgnjena je, ker sem se z njo vedno nalašč zaletavala v rob pločnika.« Pogledala sem peto in res! Bila je oguljena in malo nacefrana. Tanja mi je rekla, da moram paziti nanje, ker so bile njene najljubše. To sem ji obljubila in še vedno jih zelo rada obujem.

Če ne bi pazila na njene alstarke, mogoče danes ne bi bili prijateljici.

Veronika POLAJŽER, 7.a

***Knjige so kakor prijatelji:
biti morajo dobre,
a maloštevilne.***

***Branje je potovanje
na barkah besed prek tišine.
Molčiš in poslušáš čenčanje
daljav in sveta iz bližine.***

»Jurka gori, Jurka doli,
pošlji strelo naokoli!
Proč od tu se mi mudi,
nazaj domov brž, čiruli!«

»Jurka gori, Jurka doli,
prelepi usta naokoli!
da ne slišim več laži,
ne praznih marenj, čiruli!«

»Jurka gori, Jurka doli,
obrni Saro naokoli!
Notranjost naj se zablešči,
zunanjost skrije, čiruli!«

JURKA BURKA

Jurka Burka čuva
bika Torka,
Torko se v Janija zaleti,
ta pa pade en dva tri.

Jani s peteršiljem
bika ulovi,
Torko pa na tekmovanje
odpravi se.

Jani domov pridrvi,
se mami veselo nasmeji.
Govorni nastop izpelje
brez treme in petico dobi.

Nino KOKOL, 6.a

Jurka Burka

Jurka Burka je bila malo čudna čarovnica. Bila je oblečena v roza, črno obleko. Letela je na sedlu. Bila je zelo prijazna čarovnica in ni bila sebična kot ostale. Imela je dolge, roza lase. Imela je tudi čarobno ~~travo~~ palico in s njo je čarala v vsaki pravljici. Jurka je imela čevlje kot škriat. Bila je močne postave. Jurka Burka namreč ni imela nobene rivali in pomagala je vsem otrokom. Njene zgodbe govorijo o njej in otrocih. V pravljičah pomaga otrokom, ki potrebujejo njeno pomoč.

Mija Brlek 3.b.

Jurka. Burka

Jurka je bila prijazna čaravnica. Pomagala je otrokom, ki jih je kaj motilo. Čaravnica je imela črna krilo, velike čevlje, pisane nogarice, poroščen klobut in rožga. Otroci so bili da Jurke prijazni zato, ker jim je pomagala rešiti težave. Čaravnica se je zraven otrok veliko nasmejala. Čaravnica je veliko čarala in se nasila na svojem sedlu, ker ni imela letice metle.

Nejc Felc, 3. b

INTERVJU

Četrtošolci Osnovne šole Cirkulane so prebirali dela iz zbirke Jurka Burke in nam zaigrali predstavo Žiga, kislá kumarica, zato smo z njimi naredili kratek intervju.

1. Kdo vas je navdušil za to igro?

Za to igro so nas navdušile knjige Jurke Burke in naša učiteljica Maja Belič.

2. Kako ste si razdelili vloge?

Vloge smo si razdelili po svojih željah in s pomočjo učiteljice, ki je natančno preučila vloge in besedilo.

3. Kdaj ste vadili in koliko časa ste porabili, da ste se naučili besedilo na pamet?

Za predstavo smo vadili vsak petek zjutraj, porabili pa smo okrog tri mesece, da smo se naučili besedilo. Vaje so bile zabavne in hkrati naporne.

4. Lara, povej nam, kako si se počutila v vlogi čaribabe Jurke Burke?

V vlogi Jurke Burke sem se počutila prav čarovniško, bila sem tudi malo vznemirjena.

5. Alen, bi se lahko morda poistovetil z Žigo, si mu morda v čem podoben?

Lahko bi se poistovetil z Žigo. Sem mu kar podoben, zelo sem trmast in včasih tudi zelo jezen.

6. Igranje igrice vas je kar navdušilo. Ali boste tudi v bodoče pripravili še kakšno predstavo?

Zelo radi smo se družili in igrali, zato upamo, da bomo tudi v bodoče zaigrali kakšno predstavo.

7. Ali želiš postati igralec/-ka?

O igralskem poklicu zaenkrat še ne razmišljamo, je pa nas kar nekaj, ki nas tovrstno delo veseli.

Igralska zasedba z gostjami

Četrtošolci med igro

In kaj so nam povedale naše »mlade brihte« po zaključku bralne značke?

- Navdušena sem bila nad igrico. Tjaša, 2.a
- Najbolj všeč mi je bila čarovnica Jurka Burka. Žan, 2.a
- Užival sem, ko se je Jurka delala mrtvo. David, 2.a
- Vesela sem bila darila – svinčnika in urnika. Julija, 2.a
- Všeč mi je bila moja sestra, ki je igrala Jurko Burko. Jan, 2.a
- Všeč mi je bil Žiga, ko je pačil obraz. Zala, 2.a
- Všeč so mi bila darilca in moj brat, ki je igral Žigo. Tilen, 2.a
- Zbrano sem poslušal pisateljico in izvedel, kako si je izmislila zgodbe o Jurki Burki. Sebastjan, 2.a
- Všeč mi je bilo, da se je ravnateljica vsem zahvalila in nas pohvalila. Valentina, 2.a

- V telovadnici je bilo vse polno čarovnic. Nela, 2.a
- Všeč mi je bilo, da smo se lahko pogovarjali z Jurko Burko. Taja, 2.a
- Čestitala bi 4.a razredu za igrico. Tamara, 2.a

- V igrici mi je bila všeč PIKA ČARI POKA. Eva, 2.a
- Zelo všeč mi je bila igrica Žiga, kislá kumarica. Uživala sem v napovedovanju kulturnega programa. Kaja S., 4.a
- Predstava je bila super. Prevezla me je tudi pisateljica Jasna Markuž. Lea, 4.a

- Najbolj všeč mi je bilo takrat, ko je v telovadnico naenkrat prišla Jurka Burka in je na ves glas kričala. Dobili smo tudi svinčnike in urnike. Maja, 2.c
- Všeč so mi bili učenci 4.a razreda, ko so nastopali v igrici. Lana, 2.c
- Najbolj mi je bilo smešno, ko je Jurka Burka padla po tleh. Maja, 1.a
- Ko je Jurka Burka počela smešne stvari, sem se zelo smejal. Amadej, 1.a
- Vse mi je bilo všeč. Anže, 1.a
- Najbolj mi je bilo smešno, ko se Jurka Burka ni mogla nehati smejati. Ela, 1.a

- Všeč mi je bila igrica o Žigu. Nik, 2.c
- V igrici mi je bil najbolj všeč Žiga, smešna je bila tudi Jurka Burka, ko je padla po tleh. Tian, 2.c
- Bilo je zelo smešno. Aljoša, 2.c

- Všeč mi je bila mala čarovnica, ko je čarala in v kotel metala začimbe. Sara, 2.c
- V igrici mi je bilo všeč, ko sta ata in mama kregala Žigo, ker ni ubogal. Lara, 2.c
- Jurka Burka je hotela Žigo vložiti kot kisló kumarico. Ko je pogledal v svoje srce, se je rešil iz njenih krempljev. Mirko, 4.a

- Jurka Burka je na ves glas kričala in vsi smo se ji smejali. Janja, 2.c
- Všeč mi je bil Žiga, ki je skoraj postal kislá kumarica. Všeč mi je bilo tudi to, da je prišla v šolo prava Jurka Burka. Niko, 2.c
- Ko je prišla prava čarovnica, sem se najprej prestrašil. S svojim obrazom sem oponašal kisló kumarico. Erik, 3.a
- Všeč so mi knjige o Jurki Burki. Tilen, 2.c

Drage »mlade brihte«,

med branjem ste morda naleteli na kakšne izraze, ki jih pred tem še niste poznali. Jurka je za vas odprla Čaribarski izrazoslovni priročnik in Slovar slovenskega knjižnega jezika ter vam jih opisala. Priznati je treba, da si je kakšno besedo izmislila tudi čisto na novo.

avtogram je podpis znane osebnosti

cirkusirati (po Jurkino) pomeni zganjati cirkus

cuf je pretep

dezinfekcijski je razkuževalen

diverzantska akcija je vojaška uničevalna akcija

dveri so vrata

eksponat je razstavni predmet

graciously je lahkotno

harakiri je japonska oblika samomora

insertirati (po Jurkino) pomeni vstaviti

izprijenka je nemoralna ženska

kamra je soba

kankan je vrsta plesa

klan je skupnost ljudi

konvencija pomeni dogovor

kreatura je bitje

malha je torba

markacija je oznaka

nevolja je težava

od pamtiveka pomeni od nekdaj

panj je štor

papirologija so dokumenti in obrazci

paravan je premična pregradna stena

plebejka je pripadnica nižjega družbenega sloja

primadona je prvakinja opere

razpelo je križ

repriza je ponovitev predstave

ritual je obred

sraga je kapljica, običajno potu

streloplan je Jurkino prevozno sredstvo

Sviloprejka je nočni metulj. Razvije se iz gosenice, ki izloča svilene niti.

špalir je skupina ljudi razporejenih v dve nasproti stoječi si vrsti